

ærede Ordfører sagde: Lad os dog ikke opretholde den Fiktion, at det er Generaldirektøren, der leder Statsbanedriften. Jeg maa tillade mig at sige, at det er ingen Fiktion, det er Sandhed og skal være Sandhed. Kan Generaldirektøren ikke lede Jærnbanedriften, hvad skulle vi saa med en Generaldirektør? Den ærede Ordfører kunde jo ogsaa med lige saa megen Føje sige: Lad os dog komme bort fra den Fiktion, at det er Indenrigsministeren, der leder hele Indenrigsministeriet, det er jo en Fiktion, der er jo mange andre, der hjælpe Ministeren. Magten ligger maasse mange andre Steder, og det kan vel være, at de Brygl, vi give Ministeren, burde falde paa andre Rygge — den ærede Ordfører leverer Bryglene af alligevel, for saa vidt der er Vejlighed dertil. Men anderledes kan det ikke være, og anderledes skal det ikke være. Det er virkelig ingen Fiktion, at Generaldirektøren leder Statsbanedriften, thi han skal lede den, og kan han ikke det, duer han ikke til at være Generaldirektør. At han har Medhjælp, er en anden Sag, men han skal lede den, han skal holde Forholdet til Ublandet, Indblandet og Regeringen vedlige, og hans Forhold i den Retning har sin indirekte Betydning for Rigsdagen. Det følger af sig selv, at Akcenten i Jærnbanebestyrelsen ligger paa Generaldirektøren, ikke paa Ministeren, men desuagtet maa Ministeren finde sig i paa Rigsdagen til de yderste Detailler at gøre Rede for enhver Jærnbanesag, og det Budget, man vil have optaget herefter paa Finansloven, kommer til at give baade Ministeren og Generaldirektøren samt hans Sekretariat og hans Kontorer noget at bestille, som de Herrer ikke have nogen Ide om. Jeg skal imidlertid gaa ind paa det, fordi jeg har fundet, at det i og for sig var rigtigt og rimeligt, at Rigsdagen blev medraadende lige over for en saa stor Institution som Jærnbanedriften, og den ærede Ordfører har ogsaa Blik for, at dette har mere Betydning for Rigsdagen end for Ministeren. Den ærede Ordfører har taget sin Stilling derefter, det bliver den ærede Ordførers Sag. Med Hensyn til Fiktionen kunde jeg dog have lyst til at tage et Eksempel til fra et privat Foretagende. Jeg sætter, at en Mand paatager sig at udføre et stort Jærnbaneanlæg som Entreprenør. Saa vil man dog vist sige, at det er denne Mand, der leder og forestaar dette Jærnbaneanlæg og ingen anden. Der kan jo være en, som kommer og siger: Nej, han har Herr A til Ingeniør, Herr B til Arkitekt, Herr C som Bogholder, det er dem, der staa for det hele. Den ærede Ordfører vil vist er-

kende, at det er et fejlt Syn. Men det er akkurat i samme Grad et fejlt Syn at sige, at det ikke er Generaldirektøren, der styrer Jærnbanedriften.

Det ærede Flertal har altsaa i sit Forslag faaet Bestyrelsen lagt saaledes, at det efter at den ene Linieforvaltning for Sjælland — Jyn er slaaet ihjel, flytter den anden op til Centralbestyrelsen, og for at det ikke skal være for lidt, man giver denne Trafikchef at bestille, skal han tillige overtage Søfartsforvaltningen, som er en forholdsvis ny Afdeling. Den ærede Ordfører bemærkede, at i 1885 havde man ikke paa Organisationsforslaget en Søforvaltning, og jeg tror, at den ærede Ordfører har Ret deri. Men man havde en Konsulent i Søfartssager, og det var akkurat denne, den daværende Konsulent, Orlogskaptajn Sittén, der i sin Tid indstillede, om man ikke kunde gøre dette Apparat bedre og fuldkomnere. Nu mener det ærede Flertal imidlertid, at Søfartsforvaltningen kan man sætte ud. Og hvad gør man saa? For at faa en rigtig god Administration ud af det, deler man Søfartsforvaltningen. Flertallet finder, at man kan dog ikke lægge den ind under Trafikchefen, der ikke forstaar sig det mindste paa Sejlads eller Stibe, derfor give de ham den ene Del, Besørgelsen af Farten, den anden Del, at holde Apparatet i Orden, overlade de Maskinforvaltningen. Altsaa, Søfartsforvaltningen bliver virkelig delt i to Dele, og hvem der saa skal raade over Materiellet, ved jeg ikke. Men de Herrer ere i en stor Bildfarelse, hvis de tro, at det er økonomisk heldigt for at spare en Embedsmand, at reconcerne paa en virkelig dygtig og sagkyndig Chef for Somateriellet. Det kan blive en meget kostbar Historie at undvære ham. Jeg ved meget godt, at der paa flere underordnede Poster er Folt, som skulle besørge det, men der kræves for et saa stort Materiel — det er 22 og kan blive 25 Dampskibe og Færger — og dets Forbedring, Reparation o. s. v., at man har en virkelig sagkyndig, dygtig Mand at støtte sig til i den Retning, og det er en meget ilde Økonomi, hvis man ikke vil have det.

Lovforslaget foretager en Deling, saaledes som det altid har været Tilfældet, mellem Centralforvaltning og Linieforvaltning. Flertallet har opstillet en anden Deling. Det deler mellem Administrationen — idet Centraladministrationen og Linieadministrationen slaas sammen — og Revisionen, og den ærede Ordfører begrundede jo udførligt, hvorfor det var saa galt, saaledes som denne Revision nu var lagt, og sagde, at der maatte Ansvaret lægges over paa Ministeren paa